

ІОАНН (Соколов Іван Олександрович; 01(13). 01. 1877, м. Дмитров, нині Моск. обл. — 29. 03. 1968, с. Святошине, нині у складі Києва) — церковний діяч РПЦ.

Орден св. князя Володимира 1-го ступеня (1963). Закін. Моск. духовну семінарію (1896). У 1901 рукопоклад. у сан священника, викладав Закон Божий у г-зіях. 1912 захистив канд. дис. у Моск. археол. інституті. Від 1919 — настоятель храму у Москві. 1928 прийняв чернечий постриг, 29 вересня того ж року хіротонізов. на єпископа Орехово-Зуєвського, признач. вікарієм Моск. єпархії (до 1936), від 1934 — єпископ Єгор'євський, від 1936 — Волоколамський, від 1937 — Архангельський, від 1941 — архієпископ Ульяновський, від 1942 — Ярославський і Ростовський. Був особистим духовником патріарха Московського і всієї Русі *Сергія* (Страгородського). 12 лютого 1944 очолив Укр. екзархат РПЦ з титулом «митрополит Київський і Галицький, патріарший екзарх України». Займався підпорядкуванням Моск. патріархії автоном. і незалеж. Церков, які постали на території України за часів війни. Очолював *Львівський собор 1946*, на якому УГКЦ підпорядковано РПЦ. За його упр. реставровано Володимир. собор у Києві (1946–52). 30 березня 1964 звільн. на спокій.

С. О. Плахотнюк

Бібліографічний опис:

Іоанн (Соколов Іван Олександрович) / С. О. Плахотнюк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12516>. — Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).